

T H E O R I A MERCURII ET VENERIS, CUM DISTANTIIS,

Per Diametros, & Semidiametros Terræ.

THEORIA DUORUM INFERIORUM PLANETARUM, trium Superiorum Theoria Præcedente Typo explanata succedit, & ob communes, quibus inter se conveniunt, Affectiones unâ eademque Descriptione declaratur, adjunctis porro cæteris

Affectionibus, quas sigillatim Planeta illi duo sibi arrogant. VENUS, & MERCURIUS apud Artifices Planetæ Inferiores audiunt, propter Sedes suas, quas infra Solem nacti sunt, sive quia Superioribus illis tribus, quos longe altius supra Terram elatos cernimus, subiciuntur, & Terræ Globo propiores existunt. In ipsis autem animadvertuntur Communes, & Singulares Affectiones.

COMMUNES AFFECTIONES.
I. Unus idemque Motus Periodicus.

Harmonia Solis, Veneris, & Mercurii in tribus consistit.

1.
2.
3.

Mercurius quare raro conspicitur.
Venus ante & post Solem conspicua.

II. Eccentricorum utriusque Planetæ Motus.

Inclinatio.
Reflexio.

III. Orbes utriusque Planetæ iidem.

Eccentricum Mercurii, quare ab Astronomis excogitatum.

Veneris & Mercurii Latitudines sunt similes.

Singulares Affectiones.

COMMUNES AFFECTIONES sunt, quas uterque Planeta communiter possidet: Earum tres numerantur.

I. *Quod Eccentricum*, uno eodemque Motu Periodico cum Sole circumacti, ab ipso longiore discessione non recedunt, quam ab Epicycli Semidiametro permittitur; unde fit, ut in perpetuo Solis comitatu versantes, ejusdem perpetui Comites appellentur, utpote qui ipsum modò antecessores, modò rursus à tergo sequentes, modò latera ipsius stipantes, instar satellitum, Regi suo adherent, adeò ut Venus Solis Pedissequa, ac Mercurius ejusdem Cancellarius nuncupari soleat. Maxima igitur Veneris, & Mercurii cum Sole Harmonia deprehenditur, quæ in his tribus consistit.

1. Sol, Venus, & Mercurius Medio Motu semper in Conjunctione constituti sunt.

2. Sol, Venus, & Mercurius unam eandemque Mediū Motus lineam semper habent, qua Motus ille semper similis eodem modo terminatur.

3. Venus, & Mercurius longiore intervallo, quam Epicyclorum magnitudo concedit, à Corpore Solari abire nequeunt. Hanc ob causam Venus & Mercurius ipsò pæpæ, i. e. simul currentes dicuntur, quippe curricula sua pari færmè tempore percurrentes, & Soli, tanquam Regi suo, ut satellites, indefinente satellitio juncti: sicut Superiores Planeta contra in Conjunctione cum Sole versantes altissimas suorum Epicyclorum partes conscendunt, atque ita quasi debita reverentiâ & veneratione Regis sui Majestatem excepturi abscedunt. Mercurius radiorum Solarium tegumento frequenter involutus, & ob maximam propinquitatem suam minimo Epicyclo circumvectus, ut plurimum latitat, ac raro fit conspicuus, cum ipsi ultra 25. gradum à Sole conspectu recedere non liceat. Venus ab eodem remotior prolixiore dilatatione Epicyclum suum explicat, eaque de causâ vel ante vel post Solem in conspectum prodit, quamvis Antiquiores ejus digressionem à Sole ultra 45. gradum non extendant. Secus tamen visum Recentioribus, digressum ejus à Sole 60. gradibus, aut duobus Signis integris desinientibus, & recessui, quo Mercurius à Corpore Solari abire consuevit, 30. gradus, sive unius Signi intercedinem assignantes. Hoc indicio colligi potest, ambos Planetas, Soli respectu, nullos omnino Aspectus, si Conjunctionem solam exceperis, admittere.

II. Eccentricorum, quibus hi duo Planeta circumvehuntur, Motus in Latitudinem ita promovetur, ut eorum pars una in Septentrionem vergat, & altera Meridionalem Cœli Plagam inspicat.

Latitudo illa utriusque Planetæ in Epicyclo est duplex: *Inclinatio*, & *Reflexio*.

Inclinatio ἐγκλινσις & ὀγκλινσις est summæ & imæ Absidiæ in Epicyclo certum intervallum, quo ab Eccentrici Plano discedunt.

Reflexio, ὑποκλινσις & ὑποκλινσις est earundem Absidum Epicycli successivus ad Eccentricum reditus.

III. Uterque Planeta iisdem ad perficienda curricula sua Orbibus utitur, præterquam quod Mercurius suum domicilium uno adhuc Orbe, cæteris, quos cum aliis communes habet, adhuc accedente, nimirum Eccentrico Eccentrici augeat. Varius, intricatus, & nondum probè cognitus est Motus Mercurii, ob frequentem Corporis sui occultationem, quod ut plurimum Solaribus radiis velatum, & non magno intervallo à Solari Mole recedens, eam ob causam raro fit conspicuum, & humanæ cognitioni Motum suum maximam partem subducit. Hinc coacti sunt Astronomi adhuc unum excogitare Orbem, videlicet Eccentricum Eccentrici, huic difficultati, & inconvenientiæ occurrentem: An verò voti compotes facti sint, peritioribus dijudicandum relinquo. Cæterum Veneris & Mercurii Latitudo in similitudine qualitatis maximè conveniunt, quandoquidem Veneris Eccentricus ad Eclipticam, & Epicyclus ad Eccentricum eadem ratione declivis est, quâ ratione Epicyclus Mercurii ad Eccentricum, & Eccentricus ad Eclipticam se habet. Unicum hoc discrimen inter utriusque Latitudinem se offert, quod iisdem legibus hi Circuli, sive Orbes Mercurii in Austrum declinant, quibus Veneris Circuli sive Orbes in Boream se inclinant.

SINGULARES AFFECTIONES sive proprietates sunt, quæ Veneri & Mercurio sigillatim conveniunt.

VENUS